

melse at give Naturfredningsforeningen en Ret til ikke blot at sætte Fredningsnævne, men ogsaa Overfredningsnævnet i Bevægelse, thi vi maa vel huske paa, at Naturfredningsforeningen i Virkeligheden her kan tage Initiativet uden at føle det Ansvar, som Initiativet dog skal bæres af. De Foranstaltninger, der gennemføres, kan nemlig blive særdeles kostbare, men det er ikke Naturfredningsforeningen, men dels Staten og dels Amtsfondene, der skal betale de Udgifter, der bliver at udrede. Og de, der skal betale, bør ogsaa være dem, der har Initiativet, tillige med at de i nogen Grad maa kunne træffe Afgørelse med Hensyn til de Foranstaltninger, der skal gennemføres.

Man mærker ogsaa Naturfredningsforeningens stærke Initiativ i den § 22, der er indsat i Lovforslaget. Her imødekommes Naturfredningsforeningens Ønske om, at man skal søge udarbejdet en samlet Fredningsplan for hele Landet. Herom hedder det i Bemærkningerne, at „forud for Udarbejdelsen af en Fredningsplan for et bestemt Landomraade maa der foretages en Kortlægning og Beskrivelse af de ejendommeligste og smukkeste Landskaber indenfor det paa gældende Landomraade“. Man er, naar der her er Tale om Beskrivelse og navnlig Kortlægning af visse Landomraader og til sidst det hele Land, sikker paa en Ting, og det er, at dette ikke kan gøres uden Bekostning, og derfor er der ogsaa i Paragraffen, sidst i 1ste Stykke, tilføjet: Udgifterne hertil bevilges paa Finansloven. Jeg kan ikke, naar jeg omtaler dette, tilbageholde den Bemærkning, som desværre nødvendigvis ofte maa fremkomme i denne Tid fra denne Plads: Atter nye Udgifter! atter ny Henvi sning til den allerede saa haardt belastede Finanslov! og det saa meget mere, om selve Bemærkningerne til Forslaget om at tilvejebringe en samlet Fredningsplan er af en noget problematisk Karakter. Det hedder bl. a.: „Selv om det vel neppe er muligt at udarbejde en Fredningsplan i den Forstand, at en saadan Plan, naar den en Gang er udarbejdet, kan følges ubetinget i alle Enkeltheder, idet de faktiske Forhold ofte vil medføre en Fravigelse i Planen“, o. s. v. Ja, det er netop det, som vil gøre sig gældende, og ogsaa det, der skal gøre sig gældende, at her kan man ikke, om jeg saa maa sige, sætte det hele i System fra en Centraladministration inde i København, her maa der netop tages i høj Grad Hensyn til de forhaandenværende Forhold, og her maa der ogsaa i ikke ringe Grad lempes noget efter den for ved-

kommende Landomraade gældende Opfattelse af, hvordan Egnen fremtidig bør sikres.

Jeg har nævnt det med Hensyn til Udgifterne af den Grund, som jeg allerede har omtalt; men jeg nævner det ogsaa af en Grund til, nemlig fordi der jo i den samme Paragraf er bestemt, at naar Fredningsplanen er tilvejebragt, vil det bevirke en Beføjelse for Justitsministeren, saaledes at Ministeren kan paalægge Fredningsnævne, naar den samlede Fredningsplan for et Landomraade er tilvejebragt, at tage Fredningsarbejdet op efter denne Plan; thi jeg tror, at gaar vi ind paa dette, vil vi se, at vi faar noget, hvor det mere skematisk og systematisk vil gøre sig gældende i Stedet for det praktiske og nødvendige i Retning af Fredning og Bevaring af bestaaende Værdier, og saa vil først Sluserne for nye Udgifter være aabnet.

Forslagets § 23 er ogsaa i det væsentligste ny og af meget vidtgaaende Karakter. I den nuværende Lovs § 1 findes den Bestemmelse, at til „udyrkede Arealer, tilhørende Stat og Kommune, skal der gives Almenheden Adgang, for saa vidt det kan ske, uden at det offentliges Interesser kommer til at lide derved“. Nu gaar man meget videre, thi i den nye § 23 hedder det kort og godt: „Al Fredskov staaar aaben for Almenheden.“ Altsaa her er ikke blot Tale om Statens og det offentliges Skove, som vi jo i første Række har Myndighed over fra Rigsdagens Side, men al Fredskov staaar aaben for Almenheden. Jeg kan, naar jeg læser dette, ikke andet end tænke paa Grundlovens § 80 og spørge: Er denne Bestemmelse i Overensstemmelse hermed? Men navnlig vil jeg spørge: Hvortil denne vidtgaaende Lovparagraf, naar man i Bemærkningerne til Revisionsforslaget anerkender, at den overvejende Del af Fredskovene staaar aaben for Publikum, og naar der tillige er den Sikkerhed, som der i Virkeligheden er i den allerede gældende Lovs § 1? Man maa huske paa, at Fredskove for en stor Parts Vedkommende har faaet dette Navn og de med Navnet følgende Forpligtelser — og her er meget mere Tale om Forpligtelser end om Rettigheder — i en Tid, hvor Landet var ved at komme i Skovnød, at en anden stor Del er blevet Fredskov, netop fordi de, der har plantet Skovene eller Plantagerne — for ogsaa de kan sikkert henregnes til Fredskove —, af Pietetshensyn, for at bevare dem ogsaa for Fremtiden, har ladet tingløse Fredskovforpligtelser for disse Skove og Plantager, og man maa da spørge, hvilken Ret har da Staten til at paabyde,